

CENTRUL DE CONSILIERE ȘI ORIENTARE ÎN CARIERĂ

Bune practici pentru incluziunea
studenților aflați în situații de risc, în vederea
creșterii echității sociale la nivel instituțional

GHID DE BUNE PRACTICI PRIVIND
ACTIVITATEA DE INCLUZIUNE ȘI ECHITATE

UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE
ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ
„ION IONESCU DE LA BRAD” DIN IAȘI

GHID
de bune practici privind
activitatea de incluziune și echitate

<i>Date personale</i>	
Facultate	
Specializare	
Nume	
Prenume	
Adresă	
Localitate	
Județ	
Telefon	
E-mail	
Alte date de interes:	

**ECHITATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL
SUPERIOR DIN ROMÂNIA
USAMV IAȘI**

TEMATICĂ ABORDATĂ:

**ACCES ȘI ECHITATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR
AGRONOMIC**

CLARIFICAREA CONCEPTELOR

Ce înțelegem prin »echitate«?

Cui îi este adresată incluziunea socială?

CE REPREZINTĂ ECHITATEA PENTRU EDUCAȚIE?

Echitatea ca condiție a coeziunii sociale

De ce este nevoie de echitate?

Politici care sprijină echitatea în educație

RELAȚIILE SOCIALE

Centrul de consiliere și orientare în carieră U.S.A.M.V.

Atitudini și principii care stau la baza echității educaționale

Rolul sportului în reducerea disparităților sociale

Evenimente anuale organizate în cadrul Universității

I. ACCES ȘI ECHITATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR AGRONOMIC

Aspectele motivaționale și atitudinea față de școală în contextul competiției internetului ca mijloc de informare alcătuiesc împreună doar o dimensiune care explică performanța școlară și dorința de a continua studiile. Veniturile familiei, sprijinul acordat de părinți copiilor, mărimea localității în care se află instituția de învățământ (cu sublinierea diferenței dintre mediul urban și mediul rural), distanța dintre școală și locuința elevului (măsurată prin timpul necesar pentru a străbate drumul de acasă la școală) sunt alte variabile pe care cercetările din domeniul educației le-au luat în considerare atunci când au studiat abandonul școlar sau performanța școlară. De exemplu, Xintao Fan și Michael Chen (2001) subliniază influența pozitivă a implicării părinților asupra performanțelor școlare generale ale copiilor (nu la nivelul disciplinelor luate separat). Sheldon Rothman (2001), în urma unor analize realizate pe elevii din Australia, conchide că absenteismul școlar este determinat, printre altele, de statutul socio-economic al elevului (dacă primește sau nu asistență socială), de mărimea localității în care se află școala și de originea etnică (dacă este sau nu indigen). Putem, de asemenea extrapola aceste rezultate, acești indicatori și pentru mediul academic, în ceea ce privește abandonul școlar sau performanța academică a studenților.

Unul dintre obiectivele majore ale educației este de a identifica factorii cheie care ar putea fi luați în considerare atunci când se discută politicile în domeniul educației cu privire la acces și echitate, atât la nivel de liceu, cât și la nivel universitar, și cu privire la încurajarea tinerilor să

continue eforturile pentru a parcurge studiile de licență, respectiv de masterat. Politicile europene în ceea ce privește educația și ocuparea forței de muncă subliniază nevoia de continuare a studiilor pentru un număr cât mai mare de tineri, aceasta fiind singura cale prin care se poate construi o economie bazată pe cunoaștere.

Prin urmare, creșterea procentului de persoane care au absolvit liceul și care urmăresc în continuare o diplomă universitară este un obiectiv cheie al USAMV, atât în domeniul ocupării forței de muncă, cât și în cel al educației.

Studiile de specialitate în domeniul educației au căutat și caută explicații teoretice (modele) care să ne permită să înțelegem, în principal, raportarea tinerilor la formele superioare de educație și sursele posibile de inechitate atunci când vorbim de accesul în învățământul superior. S-au avut în vedere, spre exemplu, factorii demografici tradiționali care ar putea fi predictorii puternici, cum ar fi „genul”, „veniturile familiei”, „reședința”, „nivelul de educație al părinților”, „timpul pentru a ajunge la școală”, „performanța școlară” etc.

De asemenea, în cadrul cercetărilor s-a încercat măsurarea valorilor materialiste ale tinerilor și așezarea acestora în contextul mai larg al opțiunilor pentru educație. De exemplu, corelația dintre veniturile și nivelul de educație al părinților și traseul educațional al copiilor este un rezultat ce a confirmat o serie de ipoteze mai vechi. Alte elemente, relativ mai noi, au apărut însă pe agenda studiilor, ca de exemplu preocuparea tot mai ridicată a studenților pentru calitatea programelor absolvite și modul în care acestea se corelează cu piața muncii.

II. CLARIFICAREA CONCEPTELOR

2.1. Ce înțelegem prin »echitate«?

Echitatea poate fi definită ca o calitate de a fi imparțial sau corect. Pentru ca un tratament să fie corect, trebuie ținut cont de problema diversității, așa încât să fie satisfăcute nevoile și cerințele indivizilor. O abordare echitabilă în educație identifică și ia în considerare diferențele pentru a distribui în mod corect timpul și resursele și a evalua în mod imparțial rezultatele. În termeni echitabili succesul educațional ar trebui să fie un scop ce include, și nu ce exclude. Echitatea este un aspect al dreptății sociale ce privește recunoașterea și corectarea discriminării, de exemplu, prin mecanismul acțiunilor pozitive.

Echitatea este ceea ce dă sens dreptului și ceea ce permite rezolvarea pașnică sau prevenirea conflictelor sociale, adică este principiul înalt, imaterial și relativ incognoscibil care dă consistență sistemului și face din el o valoare distinctă de elementele sale componente. Echitatea este fundamentul dreptului încă de la originile societății umane, conceptul care a făcut posibilă organizarea societății și a păcii sociale. Dacă echitatea este temeiul dreptului, atunci dreptul ca întreg este modul în care se organizează pacea socială. (Noul Cod Civil)

E timpul unei schimbări, o schimbare care să includă componenta socială și care să o plaseze în legătură directă cu procesul educațional și rezultatele lui.

Echitatea socială reprezintă asigurarea accesului nediscriminat al indivizilor la bunăstare. Aceasta presupune înlăturarea disparităților,

înseamnă tratament nediscriminat în funcție de gen, etnie, vârstă, mediu de proveniență, statut social etc., un concept care dacă este absolutizat, nu poate fi decât ideal, însă a tinde înspre și a lua măsuri pentru apropierea de idealul echității sociale, reprezintă un deziderat ce marchează începutul construcției responsabile a realității sociale contemporane.

Atunci când vorbim despre această problemă folosim diferite cuvinte și concepte. În strategia de la Lisabona e numită echitate, dar în procesul Bologna apare ca dimensiune socială. Alții vorbesc despre șanse egale. Sunt toate acestea sinonime? Sau folosim cuvinte diferite pentru lucruri diferite? Iată câteva definiții a principalelor concepte pe care le folosim în acest ghid și în general:

Egalitate - același respect și acces la oportunități, indiferent de diferențele individuale. Echitate participativă în învățământul superior.

➤ *Egalitatea de șanse*

Conceptul conform căruia toate ființele umane sunt libere să-și dezvolte capacitățile personale și să aleagă fără limitări impuse de roluri stricte. Egalitatea de șanse are la baza asigurarea participării depline a fiecărei persoane la viața economică și socială, fără deosebire de origine etnică, sex, religie, vârstă, dizabilități sau orientare sexuală.

➤ *Egalitate în drepturi:*

- dreptul la securitatea persoanei și la obținerea protecției statului împotriva violențelor sau maltratărilor din partea oricărui individ, grup sau instituție;
- drepturi politice;

- drepturi civile, spre exemplu: dreptul la libera circulație; dreptul la libertatea de gândire, conștiință și religie; dreptul la libertatea de opinie și de exprimare; dreptul la libertatea de întrunire și de asociere etc.;
- drepturi economice, sociale și culturale, spre exemplu: dreptul la muncă, la libera alegere a ocupației, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare; dreptul la sănătate, la îngrijire medicală, la securitate socială și la servicii sociale; dreptul la educație și la pregătire profesională; dreptul de a lua parte, în condiții de egalitate, la activități culturale și sportive etc.;
- dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice.

➤ *Egalitate de tratament – presupune absența oricărei forme de discriminare*

Discriminare Conceptul de discriminare este unul ce este adesea înțeles greșit. Uneori este limitat la tratarea diferențiată a oamenilor, dar este important să remarcăm că vorbim despre discriminare atunci când tratamentele diferite nu sunt justificate. Discriminarea e orice diferențiere legală sau faptică, directă sau indirectă și orice comportament discriminator (acordarea de drepturi, excludere, impunerea limitelor) din motive de rasă, culoare a pielii, din cauza originii sociale, naționale și etnice, a descendenței, nașterii, limbii, clasei sociale, a vederilor politice și religioase, sex, orientare sexuală, dizabilități, stare civilă sau din alt motiv, atunci când acestea nu sunt relevante.

Directiva Consiliului 2000/78/CE din nov. 2000 – stabilește cadrul general de combatere a discriminării. Sunt definiți termenii de „discriminare directă” și „discriminare indirectă”.

Discriminarea directă apare atunci când, într-o anumită situație, o persoană este tratată mai puțin favorabil decât este tratată o altă persoană într-o situație asemănătoare; acest tratament nefavorabil este aplicat persoanei pe motive de apartenență religioasă ori convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

Discriminarea indirectă apare atunci când o dispoziție, un criteriu sau o practică aparent neutră creează la un moment dat dezavantaj unei persoane în raport cu altă persoană pornind de la motive care țin de religia, convingerile, handicapul, orientarea sexuală sau vârsta persoanei.

Discriminare - orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza criteriilor prevăzute de legislația în vigoare, care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute prin lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. (Ordonanța nr. 137/2000, republicată în martie 2014)

Criterii de discriminare

- rasă;
- culoare;
- naționalitate;
- apartenența la o categorie defavorizată;
- religie;
- categorie socială;
- sex;
- responsabilitate familială;
- vârstă;

- boală cronică necontagioasă;
 - infectare HIV;
 - etnie;
 - limbă;
 - caracteristici genetice;
 - opțiune politică;
 - orientare sexuală;
 - handicap;
 - activitate sindicală.
- *Marginalizarea socială:*

Poziția socială periferică, de izolare a indivizilor sau grupurilor cu acces limitat la resursele economice, politice, educaționale și comunicaționale ale colectivității; ea se manifestă prin absența unui minimum de condiții sociale de viață. (*Legea nr. 116/2002*)

Grupuri vulnerabile/dezavantajate în ceea ce privește participarea la educație: populația roma, persoane cu CES, HIV/SIDA.

Termeni specifici:

- *deficiență* – absența, pierderea sau alterarea unei structuri ori a unei funcții (anatomice, fiziologice sau psihice) a individului, rezultând în urma unei maladii, accident sau perturbare, care îi împiedică participarea normală la activitate în societate;
- *handicap* – dezavantaj social rezultat în urma unei deficiențe sau incapacități și care limitează sau împiedică îndeplinirea de către individ a unui rol așteptat de societate;
- *dizabilitate* – rezultatul sau efectul unor relații complexe dintre starea de sănătate a individului, factorii personali și factori externi care reprezintă circumstanțele de viață ale acestui individ (afectare, limitare și restricție de participare).

Sfera nevoilor speciale ale persoanei include următoarele categorii:

- a. persoana cu dizabilități;
- b. persoana cu dificultăți de învățare/ tulburări de comportament și socio-afective;
- c. persoana aparținând grupurilor dezavantajate; criterii:
 - etnice;
 - lingvistice – copii aparținând minorităților naționale sau familiilor de emigranți;
 - socio-materiale – copii proveniți din familii monoparentale, din sistemul de protecție socială, copii proveniți din familii al căror venit pe membru de familie este sub nivelul salariului mediu pe economie, copii ai căror părinți lucrează în străinătate;
 - medicale.

Facilitarea accesului - termen general descriind eforturile instituțiilor de învățământ superior, a guvernului și a altor actori de a crește participarea în învățământul superior, mai ales pentru grupurile subrepresentate.

Diversitate - diversitate înseamnă „varietate”. Aprecierea diversității înseamnă aprecierea oamenilor și recunoașterea faptului că fiecare este unic/diferit, dar are aceeași valoare.

Democratizarea învățământului superior Toată lumea, indiferent de mediul socio-economic sau cultural din care provine, are dreptul de a beneficia de educația pe care o dorește și care corespunde abilităților sale, fără nici un impediment. Instituțiile de învățământ superior trebuie să fie organizate în mod democratic, cu participarea reală a studenților.

Dimensiune socială Studenții care intră în, participă la și își finalizează studiile în învățământul superior, la toate nivelurile, trebuie să

reflecte diversitatea populației noastre. (definiția dată în Procesul Bologna - London Communiqué, 2007) Atunci când citim aceste definiții, vedem că nu au chiar același înțeles sau nu reprezintă aceeași abordare a problemei. Unele au în vedere principii (ex. egalitate, democratizare), în timp ce altele au o abordare mai instrumentală, orientată spre scop (ex. echitatea). Unele se concentrează pe rezolvarea unei probleme (ex. facilitarea accesului, care se concentrează pe rezolvarea problemei subreprezentării), în timp ce altele au o abordare mai pozitivă (ex. diversitate, unde accentul cade pe valoarea adăugată).

Dizabilitate - Conceptele pe care le folosim par să fie mai mult decât simple cuvinte. Un bun exemplu în acest sens sunt schimbările ce privesc terminologia desemnând dizabilitate. O dizabilitate poate fi definită ca o incapacitate ce limitează în mod substanțial una sau mai multe aspecte ale vieții. În trecut se vorbea despre „handicapați”. Mulți se opun folosirii acestui cuvânt, deoarece limitează oamenii la handicapurile lor. Aceștia preferă termenul „persoană cu handicap”. Acest tip de terminologie este cunoscut ca terminologie „people first”. Unii resping termenul „handicap” fiindcă e văzut ca fiind negativ și poate conduce la stigmatizare. Aceștia preferă termenul de „dizabilitate”. Terminologia folosită e legată de felul în care oamenii văd dizabilitățile. Există multe teorii privind dizabilitățile. Acestea conduc la puncte de vedere diferite, dar pot conduce și la politici diferite, fiind astfel de o importanță capitală. Iată câteva exemple: Modelul medical e caracterizat de „etichetarea” prin intermediul diagnosticului, concentrându-se pe neșansa persoanei cu dizabilități și încercând „vindecarea” dizabilității. Modelul filantropic se bazează pe simpatia față de

persoana cu dizabilități a societății „normale”, care oferă servicii și sprijin deoarece simt milă. Încă o dată, dizabilitatea este domeniul individului, asociind dizabilitatea cu rușinea și încrederea în sine scăzută. Modelul social se bazează pe credința centrală că un individ având o incapacitate e dizabilitat de societate, care creează și găzduiește atitudini ce împiedică oamenii cu abilități diferite să funcționeze la fel ca ceilalți în cadrul său. Acest model mută accentul de pe persoana cu dizabilități și așază asupra societății responsabilitatea de a se adapta pentru integrare, și nu discriminare. Este înlăturată și povara incapacității, deoarece posesorul unui scaun cu roțile sau un beneficiar al serviciilor pentru sănătatea psihică ar putea fi discriminați de practici de angajare discriminatorii. Modelul creării de handicapuri este o teorie care afirmă că o situație handicap e creată de interacțiunea dintre factorii personali și cei externi/ sociali. Situația handicap duce la o limitare a desfășurării obiceiurilor. Acestea sunt adesea activități recurente sau roluri sociale necesare supraviețuirii sau dezvoltării unei persoane în cadrul societății în timpul vieții individului.

Datele INS indică o rată scăzută de participare la învățământul superior în rândul studenților din grupuri dezavantajate, cum ar fi studenții din mediul rural, studenții cu dizabilități, studenții romi sau cei care provin din familii cu venit scăzut. De asemenea, datele disponibile dezvăluie o corelație între ratele de participare în învățământul superior și ratele de participare în învățământul liceal, ceea ce înseamnă că atunci când se elaborează o strategie națională referitoare la echitate în învățământul superior, trebuie să fie luată în considerare situația nivelurilor anterioare de educație formală.

Datorită faptului că acest concept de „echitate”, nu este un concept familiar în contextul românesc, prezentul ghid dorește să pună accentul pe înțelegerea comună a rolului social și a responsabilităților învățământului superior. O perspectivă centrată pe "rolul social al învățământului superior" ar include echitatea și coeziunea socială în învățământul superior, ținând cont de eficiența și eficacitatea sistemului. Pentru nivelul instituțional, rolul social al învățământului superior este legat de apartenența la comunitate, acces și prevenirea abandonului.

Cercetarea și experiențele din ultimii ani au evidențiat modul în care grupul având la bază principiul echității poate fi un ajutor important în construirea identităților tinerilor. Învățând cu egalii lor, tinerii își pot testa aptitudinile și pot interacționa mai liber. Scopul acestui ghid este de a promova echitatea socială și o cultura a educației între egali.

Acest ghid va facilita răspândirea culturii educației între egali și încrederea în utilitatea relației de ajutor reciproc și coeziune.

Scopul acestui ghid este de a încuraja relațiile între egali în interiorul universității, sprijinind condițiile propice pentru creșterea succesului academic.

Educația bazată pe principiul echității adesea ajută la promovarea unei relații de educație reciprocă, așa cum recomandă psihologia modernă a dezvoltării.

Educația bazată pe principiul echității, în acest sens, reprezintă o modalitate de schimbare a conștiinței sociale ce conduce la reconsiderarea concepției de viață, extinderea libertății de alegere, oferind șanse egale de autorealizare a potențialului individual.

Definiția concretă a termenului **incluziune socială** este „Setul de măsuri și acțiuni multidimensionale din domeniile protecției sociale, ocupării forței de muncă, locuirii, educației, sănătății, informării și comunicării, mobilității, securității, justiției și culturii, destinate combaterii excluziunii sociale.”

Mai concret, incluziunea reprezintă toate măsurile și acțiunile desfășurate cu scopul de a asigura ca toți oamenii să fie capabili să participe în societate, indiferent de originea lor sau de caracteristici specifice, care pot include: rasa, limba, cultura, genul, dizabilitatea, statutul social, vârsta, precum și alți factori.

Scopul primar al incluziunii este cel de a combate discriminarea și excluziunea socială și, implicit, de a respecta drepturile tuturor persoanelor și grupurilor dintr-o societate, acceptând diversitatea.

O societate incluzivă, prin definiție, este caracterizată de respect pentru identitatea tuturor și un echilibru rezonabil între drepturile și obligațiile persoanelor și a societății în ansamblu.

2.2. Cui îi este adresată incluziunea socială?

Se confruntă cu probleme de excluziune orice persoană care este discriminată/ exclusă sau căreia îi sunt îngrădite drepturi precum cele de acces la educație, pe piața muncii sau la servicii sociale, dar și drepturi precum cele de participare la viața publică sau de exprimare a opiniei.

Prin urmare, politicile de incluziune sunt realizate cu scopul de a-i ajuta pe cei care sunt excluși să se integreze, dar și de a-i face pe ceilalți să înțeleagă egalitatea în drepturi a tuturor persoanelor.

III. CE REPREZINTĂ ECHITATEA PENTRU EDUCAȚIE?

Accesul la educație este o condiție *sine qua non* pentru a fi integrat în societate și a avea succes într-o economie bazată pe cunoaștere. Chiar dacă asistăm la o extindere masivă în domeniul educației, există cetățeni, nu numai din țările mai puțin dezvoltate, care nu au suficiente șanse de a absolvi liceal și de a se înscrie într-o instituție de învățământ superior. Dacă la nivel societal, banii alocați pentru educație sunt percepuți ca o investiție în competitivitatea economică și tehnică din viitor, la nivel individual, aceste resurse pot fi utilizate pentru a diminua inegalitățile sociale din educație, acestea fiind o bază pentru inegalitățile viitoare (Schlicht, 2010, 30). Prin urmare, existența unor factori socio - economici care influențează performanța școlară și accesul la sistemul de învățământ superior este o sursă de pierdere de resursă umană și de perpetuare a inegalităților sociale.

Uniunea Europeană subliniază în tratatele, directivele, regulamentele și strategiile sale, rolul relației dintre educație, ocuparea forței de muncă și riscul de sărăcie și / sau de excluziune socială. Comunicarea Comisiei către Consiliu și către Parlamentul European de la 08 septembrie 2006 pune îndeosebi accent pe relația dintre eficiență și echitate în sistemele europene de educație și formare profesională, acestea fiind "factori critici de dezvoltare pe termen lung a potențialului UE pentru competitivitate, precum și pentru coeziunea socială". Potrivit acestor concluzii, echitatea în educație se află în strânsă legătură nu numai cu egalitatea de oportunități și acces, dar și cu tratamentul egal și cu rezultatele sistemelor de educație și formare profesională:

"Echitatea este privită ca gradul în care persoanele fizice pot beneficia de educație și formare profesională, cu privire la oportunități, acces, comportament și rezultate. Sistemele echitabile garantează independența rezultatelor educației și formării profesionale vizavi de mediul socio-economic și alți factori care conduc la dezavantaje educaționale, precum și reflectarea comportamentului la nivelul nevoilor specifice învățării" (Comisia Europeană, 2006, 2).

Comunicarea Comisiei subliniază faptul că deși noțiunea de echitate nu se suprapune cu conceptul referitor la inegalități (care sunt cauzate de sex, statutul de minoritate etnică, dizabilități și disparitățile regionale etc.), există variabile socio-demografice care sunt principalele surse de dezavantaje. Mai mult de atât, există o relație între echitate și eficiență care se consolidează reciproc, luând în considerare faptul că "sistemele eficiente în cazul în care resursele investite produc rezultatele maxime" (Comisia 2006, 2). Prin urmare, un nivel ridicat de echitate este asociat unui nivel ridicat de eficiență și, prin urmare, echitatea nu este doar un obiectiv moral, ci și o sursă pragmatică de eficiență.

În articolul lor, Salmi și Bassett subliniază de asemenea importanța echității în scopuri de corectitudine și eficiență. Argumentul eficienței economice în favoarea promovării echității în învățământul superior este legat de dezvoltarea resurselor umane și de capacitatea de a capta beneficii economice și sociale prin maximizarea întregului potențial aferent resurselor umane. Exemplul dat este faptul că absolventului de liceu talentat, dar cu venituri mici și / sau făcând parte dintr-o minoritate îi este refuzată intrarea în învățământul universitar, ceea ce reprezintă o pierdere absolută a

potențialului la nivel individual și la nivel de societate ca ansamblu (Salmi & Bassett, 2012) .

Într-o lucrare a OCDE, Field et al. (2007 , 11) consideră că echitatea în educație are două dimensiuni care sunt interconectate: corectitudinea și incluziunea. Corectitudinea înseamnă că circumstanțele personale și sociale nu reprezintă obstacole în realizarea potențialului individual, iar incluziunea înseamnă că există un standard minim de educație pentru toți. Există similitudini între perspectivele UE și OCDE în ceea ce privește echitatea, ambii subliniind faptul că accesul și performanța școlară nu trebuie să fie influențate negativ de variabilele socio - demografice . Lipsa de echitate nu este numai o problemă de corectitudine, dar și o sursă de inegalități sociale viitoare și de excluziune socială.

Întrucât nu există o relație între echitate și egalitate în educație, ar trebui să încercăm să egalizăm rezultatele școlare? Ben Levin (2003) consideră că acest tip de egalitate nu este numai imposibil, ci este de asemenea de nedorit. Principalul obiectiv ar trebui să fie ca diferențele de rezultate să nu fie determinate de diferențele economice și sociale:

"Există un acord general asupra faptului că scopul politicilor publice nu poate și nu ar trebui să fie egalitate în sensul că toată lumea este la fel sau obține aceleași rezultate - o stare care pare a fi atât imposibilă cât și indezirabilă. Mai degrabă, un angajament pentru echitate sugerează că diferențele în rezultatele obținute nu ar trebui să fie atribuite diferențelor din arii cum ar fi venitul, puterea sau bunurile." (Levin, 2003, 5)

În cazul în care există un grad acceptabil de inegalitate, este importantă determinarea nivelului și tipului de inegalitate acceptabilă. Este dovedit faptul că performanța școlară este determinată nu numai de factori

socio - economici, cum ar fi venitul părinților sau mărimea localității în care se află școala, ci și de nivelul de inteligență (Hatos, 2011, 618). De asemenea, studenții sunt diferiți în ceea ce privește competențele sau interesul manifestat pentru diferite tipuri de discipline, fapt care este asociat performanțelor școlare diferite. Astfel, egalitatea rezultatelor nu este posibilă, dar statul ar trebui să se implice pentru a crea echitate și corectitudine "în ceea ce privește oportunitățile, accesul, comportamentul și rezultatele" pentru fiecare student. Echitatea înseamnă mai mult decât egalitatea de oportunități și creșterea șanselor tuturor oamenilor (indiferent de mediul social și economic) de a absolvi învățământul superior. Prin urmare, echitatea implică scăderea riscului de excluziune socială.

3.1. Echitatea ca precondiție a coeziunii sociale

În ultimul deceniu, un memorandum european și o analiză a politicilor educației pentru cetățenie au subliniat problema echității evidențiind o preocupare tot mai mare vizavi de excluziunea socială. Cu toate acestea, Green (2003, p.14) observă că nu se mai evidențiază conceptele de *coeziunea socială* și *solidaritatea socială*, și impactul acestora asupra educației, ci mai degrabă pe reînnoirea comunității și impactul educației asupra "incluziunii sociale" prin intermediul pieței forței de muncă.

Conform concluziilor Consiliului European din 12 mai 2009 cu privire la strategia Uniunii Europene (UE) în domeniul educației și formării pentru perioada 2010-2020 (ET 2020), cel puțin 40% dintre persoanele cu vârsta cuprinsă între 30-34 de ani ar trebui să aibă absolvite studiile terțiare (nivelurile 5 și 6 ISCED) în anul 2020. Absolvirea facultății este o condiție necesară în contextul dorinței UE de a deține o economie bazată pe

cunoaștere, deci implicit o forță de muncă cu un nivel de educație ridicat, capabilă să facă față competiției într-o piață comună. Un nivel ridicat de educație este asociat, la nivel micro, cu șansa obținerii unui venit mai mare, iar la nivel macro cu un grad înalt de dezvoltare economică (Johnstone și Marcucci, 2010). În acest sens, Strategia Națională pentru Dezvoltarea Durabilă a României (2008) are ca obiective pe termen mediu și lung, printre altele, situarea sistemului de învățământ și formare profesională din România la nivelul performanțelor superioare din UE, respectiv apropierea semnificativă de nivelul mediu al UE în privința serviciilor educaționale oferite în mediul rural și pentru persoanele provenite din medii dezavantajate sau cu dizabilități. Educația de masă este asociată cu democratizarea societății, cu accesul echitabil, fără discriminare, la învățământ în general și la învățământul terțiar în particular.

3.2. De ce este nevoie de echitate?

Sunt nenumărate cercetări și studii care arată că echitatea este în centrul deciziilor care au asigurat schimbările pozitive pe termen lung, generând eficiență, creștere, reducerea sărăciei și coeziune socială. Sunt mai multe abordări, principii și curente filozofice care sunt dezbătute, din această cauză pentru cei care sunt responsabili de asigurarea echității nu este ușor să ia cele mai bune decizii. Totuși, există și anumite aspecte asupra cărora există un consens. Harry Jones (2009) în lucrarea sa „Equity in development. Why it is important and how to achieve it” consideră că există trei aspecte ale echității unde se poate găsi un consens: *Oportunitățile egale*: Nu ar trebui să existe diferențe de realizări și rezultate bazate pe factori pentru care oamenii nu pot fi făcuți responsabili. *Tratamentul egal în funcție de nevoi*:

Unele bunuri și servicii ar trebui distribuite doar în funcție de nevoi. *Meritocrația*. Statusul în societate și recompensarea ar trebui acordate în așa fel încât să reflecte diferențele în efort și abilitatea bazată pe o competiție corectă.

3.3. Politici care sprijină echitatea în educație

Realizatorii studiului OECD, *No More Failures, Ten Steps to Equity in Education*, consideră că echitatea în educație are două dimensiuni. *Prima este dimensiunea șanselor egale* care presupune eliminarea obstacolelor de natură socială și personală. Aceste politici trebuie să țintească pe aceia care provin din medii dezavantajate care au rezultate mai slabe și participă mai puțin la procesul educațional. Istoricul socio-economic, nivelul educațional al părinților, originea etnică sau rasială și alți factori pot influența participarea școlară. *A doua dimensiune* are în vedere *incluziunea* care presupune accesul la o educație de bază pentru toți. Toți ar trebui să știe să citească, să scrie și să facă simple calcule aritmetice. Ben Levin consideră că politicile educaționale ar trebui să urmărească 3 obiective: 1) *creșterea accesului la educație*; 2) *îmbunătățirea sistemului educațional și a modului cum acesta furnizează educație*; 3) *îmbunătățirea condițiilor sociale și economice care influențează participarea și succesul școlar*. În dezvoltarea de politici trebuie ținut cont de faptul că aceste obiective se întrepătrund.

Echitatea presupune asigurarea dreptului la educație pentru toți copiii, astfel încât aceștia să își poată realiza potențialul și aspirațiile. De asemenea, ea presupune stabilirea mecanismelor pentru realizarea acestor scopuri. Incluziunea poate fi definită și ca un proces de abordare și reacționare la diversitatea de necesități a tuturor copiilor, prin sporirea

participării acestora la propria instruire și la viața comunitară, la reducerea excluderii în cadrul educației și din educație. Ea implică modificări de conținuturi, abordări, structură și strategii, păstrând o viziune comună care cuprinde toți copiii de aceeași vârstă cu convingerea că sistemul de învățământ la general este responsabil de educarea tuturor copiilor.(UNESCO)

IV. RELAȚIILE SOCIALE

Scopul principal al acestui ghid este de a spori valoarea relației de echitate socială în universitate, nu numai pentru a sublinia importanța acestuia în îmbunătățirea dezvoltării sociale, dar și în construirea personalității studenților. Procesele ce implică socializarea, bogate și complexe, sunt încurajate prin participarea la viața studenților, care pot relaționa în diferite moduri și învața care sunt normele și limitele.

Pentru studenți, contextul social de acest tip este o parte esențială a construcției identității personale. O relație bună în cadrul unui grup coeziv ajută la rezolvarea sarcinilor specifice acestei vârste. Din acest motiv, acest ghid își propune să sprijine dezvoltarea relațiilor bune.

Prima întrebare este cum se poate promova și ajuta studenții pentru a-și apropria competențele necesare pentru rezolvarea problemelor legate de universitate și de viața de zi cu zi.

Prin expresia „competențe de viață” se vizează atât abilitățile cognitive și emoționale de găsire a soluțiilor, cât și gândirea critică și creativitatea, care permite oamenilor rezolvarea problemelor, identificarea soluțiilor personale.

- *Comunicare eficientă*, adică abilitatea de ne exprima în diferite situații.
- *Empatie*, adică recunoașterea emoțiilor și sentimentelor celorlalți și gestionarea emoțiilor și stărilor de tensiune.
- *Eficiență personală*, ce reprezintă capacitatea de a organiza o serie de acțiuni și de a face față situațiilor noi.
- *Eficacitate colectivă*, ce constă în convingerile împărtășite de către un grup privind capacitatea de a atinge obiective comune.

Educația bazată pe principiul echității are fără îndoială și un potențial academic / didactic, obiectivul fiind consolidarea relațiilor sociale între studenți, dar și dezvoltarea relațiilor între studenți și cadre didactice, păstrându-și fiecare dintre ei propria identitate și propriul rol.

4.1. Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră în U.S.A.M.V.

În perioada iulie – decembrie 2017, în cadrul proiectului ***CNFIS-FDI-2017-0163*** cu titlul ***Bune practici pentru incluziunea studenților aflați în situații de risc, în vederea creșterii echității sociale la nivel instituțional (SMART-PROGRAM)***, au fost desfășurate activități și evenimente vizând includerea absolvenților de liceu în mediul universitar, în vederea creșterii echității sociale la nivel regional-educativ și instituțional, precum și incluziunea studenților aflați în situații de risc și elaborarea unei strategii de implementare a acesteia în educație, conform planului de activitate.

Proiectul SMART-PROGRAM a fost realizat în conformitate cu politica instituțională de dezvoltare a învățământului superior și cu planul strategic al U.S.A.M.V. Iași, pentru perioada 2016-2020.

Pentru atingerea obiectivului general al proiectului SMART-PROGRAM au fost proiectate obiective specifice, care să faciliteze situația instituțională privind echitatea și să elaboreze instrumente specifice de intervenție. Echipa de management a oferit sugestii și recomandări utile pentru îmbunătățirea planurilor de dezvoltare elaborate.

Evenimentele organizate au facilitat procesul de elaborare a instrumentelor specifice de intervenție, au contribuit la sporirea gradului de coeziune și la dezvoltarea spiritului de echipă a grupului managerial.

Membrii echipei au manifestat un viu interes și au participat la toate activitățile, demonstrând perseverență în atingerea obiectivelor propuse, asigurând eficiență în desfășurarea procesului.

Conceperea cu succes a unei strategii clare a instituției și obținerea unui rezultat de calitate a fost posibilă doar prin efortul conjugat al tuturor părților interesate (Prorectorat, echipa de management, tutorii de an, Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră, Liga Studenților Agronomi și Veterinari Iași) și, nu în ultimul rând, prin angajarea conștientă și responsabilă a fiecărui student participant.

Scopul proiectului a fost reducerea abandonului școlar prin creșterea echității sociale, facilitând incluziunea studenților aflați în situații de risc.

Realizarea și implementarea unei platforme informatice de comunicare și consiliere - *SMART-PROGRAM* – a însemnat un pas important în îndeplinirea interesului comun al unității student-consilier-cadru didactic titular și auxiliar-universitate-tutori-mentori. Platforma a fost inițiată de personalul din cadrul Serviciului de Informatică al USAMV Iași, iar în anul 2018 va fi îmbunătățită dintr-un viitor proiect. De asemenea universitatea a

acordat burse de campus studenților cu nevoi speciale din punct de vedere economic.

Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră împreună cu Liga Studenților Agronomi și Veterinari Iași (LSAV) a organizat în perioada iulie-noiembrie 2017 o serie de acțiuni cu scopul stimulării interesului studenților și cunoașterii altor perspective legate de echitate, unitate, valori etc.:

- *Integrarea studenților din anul I în mediul academic* – au fost organizate câte 2 activități pentru fiecare facultate de tutorii de an, Cluburile facultăților și Liga Studenților, dar și o întâlnire a tuturor studenților din anul I;
- *Sesiuni de instruire pentru orientarea în cariera a studenților* – psihologul a participat la evenimentele organizate de Liga Studenților și a organizat ședințe de consiliere de grup;
- *„Ateliere de învățare eficientă”* (cu participarea comunității Alumni): inițierea studenților cu tehnici de învățare eficientă, elaborarea unor strategii și hărți mentale, comunicare scrisă și orală, tehnici de memorare, demonstrații practice în laboratoare, în fermele universității, integrarea mijloacelor audio-video în procesul de învățare, dezvoltarea abilităților prin stabilirea propriului mod de învățare, stabilirea obiectivelor și priorităților zilnice;
- *„Povești de succes”* - Întâlniri cu tineri de succes, absolvenți ai specializărilor de bază, antreprenori; 4 vizite la unități de profil;
- *Ziua recoltatului de fructe în fermele universității* a fost organizată în luna octombrie în ferma „V.Adamachi”;

- *Ecologizarea campusului universitar* - o activitate ecologică, socială, prin care studenții comunică, își întăresc comportamentele prosoziale și respectă mediul înconjurător.

Pe baza activităților derulate în această etapă a rezultat necesitatea continuării unor activități similare, prin: dezvoltarea unor modalități pentru reducerea disparităților sociale; sprijinirea tinerilor să continue eforturile pentru a parcurge studiile de licență și masterat; consolidarea relațiilor sociale între studenți; dezvoltarea relațiilor între studenți și cadre didactice.

Activitățile **C.C.O.C.** oferite studenților de către U.S.A.M.V. includ:

- consilierea studenților pentru alegerea traseului educațional adecvat conform intereselor și abilităților studenților;
- consilierea studenților pentru evaluarea alternativelor pentru modificarea traseului educațional în funcție de aspectele vocaționale;
- consilierea studenților privind dezvoltarea planului de carieră;
- consilierea studenților privind oportunitățile de ocupare, evaluarea alternativelor și a planurilor de carieră;
- consilierea studenților privind implicarea în activități voluntare, impactul acestora în formarea viitoare și alegerea voluntară a formelor care corespund intereselor și traseului lor educațional;
- furnizarea informațiilor despre CCOC și alte activități către studenți;
- consiliere privind aplicarea pentru un loc de muncă, o bursă de cercetare;
- facilitarea întâlnirilor cu angajatori, inclusiv realizarea de prezentări despre oportunitățile de stagii în cadrul întreprinderilor;

- facilitarea întâlnirilor cu absolvenți și specialiști din diferite domenii de activitate;
- organizarea sesiunilor de consiliere sau coaching cu studenții care pot împărtăși experiența proprie privind viața academică sau profesională (academic peer coaching);
- orientare educațională privind cursurile și disciplinele opționale, în funcție de interesele și abilitățile studenților;
- organizarea atelierelor și cursurilor de formare pentru dezvoltarea abilităților soft pentru carieră.

4.2. Atitudini și principii care stau la baza echității educaționale

Pe parcursul procesului educațional, cadrul didactic va proba empatia și înțelegerea - pentru a cunoaște cât mai obiectiv realitatea vieții studentului, manifestarea încrederii în capacitatea acestuia de a-și rezolva dificultățile, tact în orientarea studentului către centrul problemei, direcționând discuția de la general la particular și ajutând studentul să-și exprime gândurile și sentimentele, suport pentru identificarea unor posibile soluții și în conștientizarea consecințelor, motivarea pozitivă a studentului pentru acțiunile reușite, oferirea unui feedback constructiv, susținerea în atingerea scopului propus de către acesta – dezvoltarea profesională.

Există atitudini esențiale care stau la baza echității educaționale, motiv pentru care noi le vom prezenta în cele ce urmează. Ulterior au fost descrise și alte calități și atitudini, dintre care noi le vom reda succint pe acelea, care sunt descrise de marea majoritate a specialiștilor ca fiind absolut necesare în multitudinea rolurilor ce-i revin studentului pentru a crea relații bazate pe incluziune socială.

1. Empatia este abilitatea de a te transpune în locul unei persoane. Se referă la capacitatea persoanei de a înțelege, din perspectiva celeilalte persoane, problemele cu care acesta se confruntă. Este tentativa de a intra în lumea altuia pentru a-i putea înțelege atitudinile, gândurile, trăirile afective, dorințele, de a simți tot ce trădează sau poate ascunde comportamentul său verbal și nonverbal. Empatia este atitudinea de a fi „cu” persoana și nu „ca” persoana. Este nevoie nu numai de sensibilitate și căldura afectivă, ci și de echilibru emoțional. Empatia nu trebuie confundată cu mila sau compasiunea față de o altă persoană în dificultate. Empatia înseamnă „a fi alături” de persoană, atitudine care facilitează exprimarea emoțiilor, convingerilor, valorilor și îmbunătățește comunicarea dintre persoane.

2. Acceptarea necondiționată este atitudinea care are la bază următoarele principii: ființa umană este valoroasă și pozitivă prin esența sa, are capacitatea sau potențialul de a face alegeri responsabile, are dreptul să ia decizii asupra vieții personale și de a-și asuma propria viață. Acceptarea este atitudinea de recunoaștere a demnității și valorii personale a clienților, cu punctele lor tari și slabe, atitudini pozitive sau negative, interese constructive sau sterile, gânduri, trăiri sau comportamente, fără a critica, judeca, controla și mai ales fără a condiționa aprecierea. Ea presupune acceptarea unei persoane ca ființă umană fără a fi neapărat de acord cu valorile, convingerile sau comportamentele sale personale; acceptăm persoana și nu comportamentul său (faptul că și-a supărat colegul de bancă). Acceptarea este diferită de neutralitate, ignorare, milă, sau toleranță, simpatie.

3. Congruența se referă la concordanta dintre comportamentul studentului și convingerile, emoțiile și valorile sale personale. Cu alte

cuvinte, congruența definește autenticitatea comportamentului persoanei. Este indicat să nu exprimăm convingeri și idei în care nu credem cu adevărat. Decalajul dintre ceea ce simt sau gândesc se va transpune în manieră falsă de exprimare sau de comportament, ușor sesizabilă de către ceilalți. Această atitudine generează respect, încredere, demnitate, ceea ce favorizează relația cu celălalt și, în consecință, dezvoltarea sa.

4. *Respectul față de sine și față de ceilalți.* Acordarea unui sprijin eficient este condiționat de respect și încredere în tine însuși. Persoanele care sunt în conflict cu ele însele și nu au o imagine concretă de sine nu vor putea fi performante. Dacă un om gândește pozitiv, atunci comportamentele și sentimentele sale vor fi pozitive. Respectul dezvoltă o relație terapeutică pozitivă, pe baza căreia se poate conlucra favorabil. Provocarea spre reflexie trebuie îmbinată cu respectarea intereselor, motivațiilor și aspirațiilor celorlalte persoane.

5. *Responsabilitatea.* Studentul are sarcina de a-și asuma responsabilitatea atitudinilor și acțiunilor pe care le întreprinde, de a respecta principiile fundamentale ale educației și de a contribui la un progres al dezvoltării profesionale și personale.

6. *Ascultarea activă* este abilitatea de bază ce oferă suportul unei bune comunicări între studenți, prieteni, colegi, este cea care încurajează interlocutorul să vorbească deschis și liber. Prin ascultare activă se comunică respect pentru ceea ce gândește interlocutorul și se transmite mesajul nonverbal că este înțeles.

7. *Oferirea de feed-back* susține comunicarea autentică între două sau mai multe persoane. Caracteristicile feedback-ului sunt: focalizare pe aspecte pozitive; să fie constructiv și nu distructiv, scopul lui fiind de a

susține și ajută pe celălalt și nu de a-l evalua sau judeca; specific și concret; focalizat pe un comportament specific și nu pe unul general; să fie descriptiv și nu evaluativ sau critic; nu se recomandă utilizarea cuvintelor “bun”, “rău” și a cuvintelor ce derivă din ele, pentru că nu oferă nicio informație despre comportamentul specific pe care să îl dezvolte interlocutorul; centrarea pe acele comportamente și atitudini ce pot fi schimbate; să fie imediat oferit pentru întărirea comportamentului; să se adreseze comportamentului unei persoane și nu persoanei.

4.3. Rolul sportului în reducerea disparităților sociale

Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași promovează participarea activă a studenților la activități sportive cu caracter permanent, în interesul păstrării și ridicării nivelului de sănătate fizică, mentală, emoțională, precum și al ridicării nivelului de coeziune, integrare și încredere socială. În Baza Sportivă a universității se desfășoară o varietate mare de sporturi, care vizează îmbunătățirea stării generale de sănătate a studenților, controlul indicilor de mortalitate prin promovarea mișcării și a educației fizice prin sport.

USAMV dezvoltă modalități prin care sportul poate contribui în mod real la reducerea disparităților sociale și, mai ales, posibilitățile de aplicare ale acestora în contextul sistemului educațional.

Scopul cadrelor didactice care lucrează în mod direct cu tinerii aflați în categorii de risc este de creștere a gradului de incluziune socială și combatere a excluziunii acestora.

4.4. Evenimente anuale organizate în cadrul Universității

AGRONOMIADA este un concurs profesional-științific adresat studenților agronomi din toată țara, desfășurându-se anual, prin rotație, într-unul dintre cele cinci centre universitare cu învățământ agronomic - București, Iași, Cluj-Napoca, Timișoara și Craiova.

FESTIVALUL NAȚIONAL STUDENȚESC DE FOLCLOR „AȘA-I VIAȚA OMULUI” – organizat de Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași, care își propune să reunească ansambluri studențești din țara, pentru promovarea valorilor culturale transmise de la strămoși, cultivarea toleranței, a respectului reciproc, promovarea dialogului intercultural, crearea modalităților de manifestare culturală a tinerilor, aducerea în actualitate a îndeletnicirilor vechi, tradiționale uitate sau ignorate. Prima ediție s-a bucurat de un real succes, fiind inclusă în activitățile Festivalului Internațional al Educației organizat de Primăria Municipiului Iași, la care a participat și Orchestra de muzică populară „SPICUȘOR” a Universității Agrare din Moldova, Ansamblul Studențesc TRADIȚII (USAMV Cluj-Napoca), Ansamblul Studențesc ARCANUL (Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava), Ansamblul Studențesc MUGURELUL (USAMV Iași).

CONCURSUL NAȚIONAL SPORTIV STUDENȚESC „FĂ PASUL SPRE SPORT” - organizat de către Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași în parteneriat cu alte universități și licee din zona Moldovei. Scopul activității este de a promova și realiza un campionat, care să acopere o varietate cât mai mare de sporturi. Se urmărește creșterea gradului de participare activă a studenților și elevilor la activități sportive cu caracter permanent, în interesul

păstrării și ridicării nivelului de sănătate fizică, mentală, emoțională, precum și al ridicării nivelului de coeziune, integrare și încredere socială. De asemenea, vizăm îmbunătățirea stării generale de sănătate a studenților și elevilor, controlul indicilor de mortalitate prin promovarea mișcării și a educației fizice prin sport.

SIMPOZIONUL ȘTIINȚIFIC NAȚIONAL STUDENȚESC - concurs agronomic și tehnic, organizat de Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași (USAMV), la care participă peste 100 de studenți din România și Republica Moldova din toate ciclurile de învățământ cu lucrări științifice din domeniile specifice universităților de profil agronomic. Printre participați se numără: Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „Regele Mihai I al României” Timișoara, Universitatea din Craiova –Facultatea de Agronomie și Facultatea de Horticultură și Universitatea Agrară de Stat din Moldova.

MARȘUL ABSOLVENȚILOR – eveniment organizat în parteneriat cu Primăria Iași, desfășurat în fiecare an, în cadrul Festivalului Internațional al Educației.

V. ACCES ȘI FACILITĂȚI PENTRU STUDENȚII U.S.A.M.V. IAȘI

În ceea ce privește *cazarea*, studenții universității au la dispoziție 5 cămine cu o capacitate de peste 1900 locuri, cu camere dotate la standarde corespunzătoare. Toate căminele din Campusul universitar sunt racordate la rețeaua Internet, prin fibră optică.

Studenții pot servi masa la *cantina-restaurant* modernă a U.S.A.M.V., din „Târgușor Copou”, unde fiecare poate solicita, la prețuri convenabile, meniul dorit. Capacitatea cantinei este de peste 1000 persoane/zi.

Studenții beneficiază de o *biblioteca* în care se găsesc peste 102.652 volume, din care 75% de specialitate. Biblioteca deține peste 540 titluri de reviste naționale și internaționale; teze și rezumate ale tezelor de doctorat în domeniile: Agronomie, Horticultură, Zootehnie și Medicină Veterinară.

U.S.A.M.V. Iași dispune de un *cabinet medical*, deservit de personal calificat pentru consultații și tratamente.

Universitatea noastră dispune de una dintre cele mai dotate *baze sportive* din Centrul Universitar Iași, formată din două săli de sport, două terenuri de tenis, două terenuri de handbal, pistă de atletism și un stadion modern cu gazon, având omologare republicană. Studenții participă în afara orelor de sport la cercuri de inițiere în handbal, fotbal, karate, atletism, culturism ș.a.

Accesul la bibliotecă, internet, baza sportivă și asistență medicală este gratuit.

Studenții universității beneficiază de burse acordate de stat sau din venituri proprii extrabugetare ale universităților :

1. pentru rezultatele profesionale, indiferent de situația materială:
 - bursa de performanță științifică (media 10,00);
 - bursa de merit I (media 9,50 – 9,99);
 - bursa de merit II (media 9,00 – 9,49);
 - bursa de merit III (media 8,00 – 8,99);
 - burse sociale (pentru studenți promovați, cu situație materială deficitară).
2. Burse speciale, ajutoare și stimulente.
3. Burse de mobilitate (ERASMUS, AUF etc.).
4. Burse private, acordate de diferite persoane (Bursa „Prof. univ. Dr. Gică Grădinaru”, Bursa „Decanului”) sau agenți economici.

Pentru a evidenția accesul și echitatea la nivel instituțional, evidențiam faptul că studenții pot participa la luarea deciziilor din cadrul universității în temeiul următoarelor drepturi:

- a) dreptul de a alege și de a fi aleși în structuri de conducere ale universității, conform Legii nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
- b) dreptul de a fi reprezentați în senatul universitar și în consiliul facultății într-o proporție de minimum 25%, în condițiile Legii nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Cartei universitare;
- c) dreptul de a fi reprezentați în structurile universității care gestionează serviciile sociale, inclusiv comisiile de cazări, de alocare a bursei, de alocare a taberelor tematice;
- d) dreptul de a participa la procedurile privind stabilirea modalității de desemnare a rectorului prin reprezentanți, precum și în procesul de desemnare a acestuia, indiferent de modalitatea de desemnare, potrivit art. 209 alin (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

e) dreptul de a fi informați și consultați de către reprezentanții studenților în legătură cu hotărârile votate în structurile de conducere ale instituției din care aceștia fac parte.

Studenții care provin din medii dezavantajate sau cei care au rezultate remarcabile în educația și formarea lor profesională, culturală sau sportivă beneficiază de locuri în taberele tematice în limita bugetului acordat în acest scop. În cadrul acestor tabere se pot organiza sesiuni de formare profesională în context nonformal pentru care studenții pot primi un număr de credite ECVET/ECTS, conform Cartei universitare. Taberele tematice sunt organizate de MEN prin organismele sale, în perioada vacanțelor, cu consultarea federațiilor naționale studențești legal constituite.

Studenții care sunt motivați și doresc să-și depășească limitele, să iasă din zona de confort au parte de oportunități și mobilități academice. Mobilitatea poate fi internă sau internațională, respectiv definitivă sau temporară, pentru toate formele de învățământ:

- AUF (Agence Universitaire de la Francophonie) – pentru burse, internship-uri, oportunități de lucru;
- IAESTE (The International Association for the Exchange of Students for Technical Experience) pentru internship-uri;
- mobilități finanțate cu sprijinul DAAD (German Academic Exchange Service) în cooperare cu IAESTE;
- Acorduri de Cooperare cu parteneri internaționali (Universități din UE și din lume, institute, centre de cercetare) pentru scurte perioade de studiu, cercetare;
- programul Erasmus+ pentru mobilități de studiu și practică.

DATE DE CONTACT

Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară

"Ion Ionescu de la Brad" din Iași

Str.: Aleea Mihail Sadoveanu nr. 3, Iași

Tel: 0232 407 407

E-mail: rectorat@uaiasi.ro

Web: www.uaiasi.ro, www.facebook.com/uaiasi

Prorector cu activități sociale, studențești și relații cu alumni

Conf. univ. dr. Vasile STOLERU

Tel: 0232 407 500

E-mail: vstoleru@uaiasi.ro, prorectorat_stud@uaiasi.ro

Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră

Psih. Ana-Maria BORTĂ

Tel: 0232 407 211

E-mail: consiliere@uaiasi.ro, calancea.ana@uaiasi.ro

Proiect finanțat prin contribuția FDI-CNFIS-2017-0163

Domeniul vizat: Creșterea echității sociale, în vederea incluziunii sociale și sporirea accesului la învățământul superior

Titlul proiectului:

Bune practici pentru incluziunea studenților aflați în situații de risc, în vederea creșterii echității sociale la nivel instituțional (SMART-PROGRAM)

Editor material: Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași

Cadrul general prezentat în acest ghid este gândit să servească drept instrument în vederea dezvoltării C.C.O.C.

Informațiile conținute în Ghid au caracter strict informativ.